

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011027
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321011027.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného I. Y., nar. XX. G. XXXX v D., trvale bytom D., časť D., T. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 26. januára 2022, č. k. 27Nt/15/2021-32, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. augusta 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II/ Podľa § 92 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného I. Y. o zahľadanie jeho odsúdení:

- rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 1996, sp. zn. 1T/44/1996,
- rozsudkom Okresného súdu Šaľa z 9. februára 2000, sp. zn. 2T/79/1999,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 29. decembra 2003, sp. zn. 6T/71/2003,
- rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. marca 2006, sp. zn. 1T/31/2005, právoplatným dňa 6. marca 2006,
- rozsudkom Okresného súdu Galanta z 13. novembra 2007, sp. zn. 2T/31/2007, právoplatným dňa 13. novembra 2007,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 6. decembra 2007, sp. zn. 1T/156/2007, právoplatným dňa 9. január 2008,
- rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 21. januára 2009, sp. zn. 2T/122/2008, právoplatným dňa 21. januára 2009,
- rozsudkom Okresného súdu Trnava z 15. decembra 2009, sp. zn. 7T/33/2009, právoplatným dňa 15. februára 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 15. februára 2011, sp. zn. 6To/24/2010,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 21. októbra 2010, sp. zn. 1T/273/2010, právoplatným dňa 6. januára 2011,
- rozsudkom Okresného súdu Galanta z 15. júna 2011, sp. zn. 2T/110/2011, právoplatným dňa 15. júna 2011,
- rozsudkom Okresného súdu Nitra z 13. septembra 2011, sp. zn. 6T/145/2010, právoplatným dňa 8. novembra 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 8. novembra 2011, sp. zn. 3To/81/2011,
- rozsudkom Okresného súdu Trnava z 26. apríla 2012, sp. zn. 6T/23/2012 právoplatným dňa 26. apríla 2012,
- trestným rozkazom Okresného súdu Nitra z 27. apríla 2012, sp. zn. 1T/111/2011, právoplatným dňa 6. júna 2012,

zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 469 Trestného poriadku s odkazom na § 92 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona žiadosť odsúdeného o zahľadenie jeho odsúdení zamietol.

2. Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že o zahladení odsúdenia súd rozhoduje len v prípade, ak bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a tento bol vykonaný, odpustený alebo bol jeho výkon premlčaný. Z uvedeného dôvodu potom nie je možné, aby súd rozhodoval o zahladení odsúdenia evidovaného v registri trestov pod poradovým číslom 15, nakoľko v tomto prípade išlo o odsúdenie na podmienený trest odňatia slobody, ktoré sa zahladzuje zo zákona po rozhodnutí súdu o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okresný súd ďalej uviedol, že v prípade odsúdení evidovaných v registri trestov pod poradovými číslami 7 až 10 a 12 ide o odsúdenia, ktorých výroky o trestoch boli zrušené, resp. odsúdenia, pri ktorých bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Posudzovanie podmienok na zahľadenie uvedených odsúdení sa spravuje podmienkami, ktorých splnenie je potrebné pri odsúdeniach, ktorými boli výroky o trestoch v zmieňovaných odsúdeniach zrušené, respektíve pri odsúdeniach, s poukazom na ktoré bolo od uloženia súhrnného trestu upustené. Okresný súd vo vzťahu k odsúdeniam evidovaným v registri trestov pod poradovými číslami 14, 16 a 17 uviedol, že ide o odsúdenia, ktoré boli zahladené rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 1Nt/4/2021 zo dňa 14. júla 2021. Z uvedeného potom okresný súd vyvodil, že na posúdenie splnenia podmienok zahľadenia odsúdenia sú relevantné odsúdenia evidované v registri trestov pod poradovými číslami 1 až 5 a 11.

3. Okresný súd ďalej uviedol, že pri odsúdeniach, ktoré odsúdený žiada zahladiť zákon vyžaduje, aby odsúdený po prepustení z výkonu trestu viedol nepretržite riadny život po dobu troch rokov respektíve piatich rokov. V prípade trestu evidovaného v registri trestov pod poradovým číslom 1, uloženého Krajským súdom Bratislava, sp. zn. 1T/44/1996 (ako trestu najskôr vykonaného odsúdeným, a to dňom 15.07.1997), predstavuje relevantná posudzovaná doba správania sa odsúdeného v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona 5 rokov, počnúc dňom 16.07.1997 (t. j. do dňa 16.07.2002), ktorým tento trest vykonal. Okresný súd uviedol, že v uvedenom období sa odsúdený dopustil trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Šaľa pod sp. zn. 2T/79/1999, právoplatným dňa 09.02.2000, ktoré odsúdenie je v registri trestov evidované pod poradovým číslom 2, z čoho potom okresný súd vyvodil záver, že nemožno konštatovať, že odsúdený viedol riadny život, pretože v páchaní trestnej činnosti odsúdený pokračoval nielen v sledovanom období, ale aj po ňom, kedy v rokoch 2001 až 2006 páchal trestné činy (skutky 11.6.2002, 18.8.2004, 8.9.2006), za ktoré bol opätovne právoplatne odsúdený rozhodnutiami evidovanými v registri trestov pod poradovými číslami 3 až 5. Okresný súd preto uzavrel, že odsúdený od vykonania týchto trestov doposiaľ nevedol nepretržite po dobu 5 rokov riadny život a nesplnil podmienky na zahľadenie tohto odsúdenia.

4. Okresný súd ďalej uviedol, že v prípade trestu evidovanému v registri trestov pod poradovým číslom 5 došlo v zmysle § 68 ods. 3 Trestného zákona k jeho vykonaniu dňom 6. júla 2007, pričom týmto dňom začala plynúť relevantná doba na posudzovanie splnenia podmienok na zahľadenie odsúdenia, ktorá je v tomto prípade tri roky. S poukazom na odsúdenia evidované v registri trestov pod poradovými číslami 7 až 10 (skutky 12.02.2008, 22.09.2008, 25.02.2010 a 11.8.2010) okresný súd konštatoval, že odsúdený od vykonania trestu, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 2T/31/2007 nevedol nepretržite po dobu troch rokov riadny život a nesplnil tak podmienky na zahľadenie tohto odsúdenia.

5. Vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Nitra sp. zn. 6T/145/2010, ktoré je uvedené v registri trestov pod poradovým číslom 11 okresný súd uviedol, že je potrebné v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona posudzovať správanie odsúdeného po dobu piatich rokov od vykonania tohto trestu, ktorý trest odsúdený vykonal dňom 4.9.2013. S poukazom na spáchanie ďalších trestných činov (skutky 14.07.2014, 20.05.2014, 29.03.2014 a 2.8.2014), teda s poukazom na odsúdenia evidované v registri trestov pod poradovými číslami 13 až 17 okresný súd uviedol, že nemožno konštatovať splnenie podmienok na zahľadenie tohto odsúdenia a doplnil, že napriek skutočnosti, že v prípade odsúdení evidovaných v registri trestov pod poradovými číslami 14, 16 a 17 ide o odsúdenia zahladené uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 1Nt/4/2021, táto skutočnosť nebráni tomu, aby ich súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, pretože zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho správaní sa a možnostiach nápravy.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdený sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti vo forme špeciálnej recidívy. Z odsúdení odsúdeného vyplýva, že medzi výkonom jednotlivých trestov a následným spáchaním ďalšieho trestného činu ani v jednom prípade neuplynula doba presahujúca 3 roky resp. 5 rokov, počas ktorej by odsúdený viedol riadny život. Zo správania sa odsúdeného v posudzovanom období teda nemožno vyvodíť ani jeho snahu napraviť sa a záujem viesť riadny život. K obdobiam výkonu trestov odňatia slobody okresný súd uviedol, že obdobie, kedy sa odsúdený nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody nemožno hodnotiť na účely rozhodnutia o zahľadení odsúdenia ako obdobie, kedy viedol riadny život, pretože v prostredí výkonu trestu absentuje vôľová zložka jeho správania vo vzťahu k vedeniu riadneho života. Správanie odsúdeného je vo výkone trestu korigované jednak obmedzením osobnej slobody a jednak dozorom príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, a teda aj v prípade, že by kvalitatívne napĺňalo znaky riadneho života, má okresný súd za to, že k tomu nedošlo aktívnym konaním, či zdržaním sa konania zo strany odsúdeného, ale vplyvom osobitného režimu vo výkone trestu. Z uvedených dôvodov preto okresný súd žiadosť odsúdeného o zahľadenie jeho odsúdení zamietol.

7. Odsúdený podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že žiadosť o zahľadenie jeho odsúdení podal z dôvodu, že na to má nárok a v niektorých prípadoch boli jednoznačne splnené zákonné podmienky na zahľadenie odsúdenia. Odsúdený pokladá napadnuté uznesenie za vecne nesprávne, jeho nedostatočné odôvodnenie za zmätočné a arbitrárne a zároveň vydané bez preskúmania a zadováženia si potrebných listín, rozsudkov, správ a hodnotení na jeho osobu. Odsúdený ďalej uviedol, že žiadal o zahľadenie jeho odsúdení evidovaných v registri trestov pod poradovými číslami 1 až 13, pričom je toho názoru, že okresný súd mal v prípade niektorých jeho odsúdení postupovať podľa § 92 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na to, že vo výkone trestu odňatia slobody preukazoval polepšenie, k svojej trestnej činnosti bol kritický, vo výkone trestu odňatia slobody bol viackrát disciplinárne odmenený a svojim aktívnym konaním sa snažil zmierniť následky skutkov, a to dobrovoľnou úhradou spôsobenej škody.

8. Odsúdený ďalej uviedol, že jeho vzorné správanie spĺňalo všetky kvalitatívne znaky riadneho vedenia života, pričom tento záver podporujú aj jeho podmienené prepustenia z výkonu trestov odňatia slobody, pričom vo všetkých takých prípadoch sa osvedčil a navyše vo výkone trestu odňatia slobody nebol pod vplyvom osobitného režimu. Odsúdený namieta, že uvedené skutočnosti okresný súd vôbec nebral do úvahy, čo pokladá za nedostatok v procese súdneho rozhodnutia. Odsúdený okresnému súdu vytýka, že odignoroval už skôr právoplatne zahľadené odsúdenia uznesením Okresného súdu Galanta z 14. júla 2021, sp. zn. 1Nt/4/2021, pričom vo vzťahu k individuálnej a generálnej prevencii okresný súd vyslovil nepodložený a vecne nesprávny názor. Odsúdený preto navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, že mu podľa § 92 Trestného zákona zahľadí jeho odsúdenia.

9. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

10. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

11. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,
a) rozhodne vo veci sám, alebo
b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa §

446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

12. Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

13. Krajský súd na základe podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

14. Krajský súd predovšetkým v zhode s okresným súdom uvádza, že postup upravený v § 92 a nasl. Trestného zákona upravujúci zahľadanie odsúdenia sa neuplatní v prípade tých odsúdení, ktorými bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a súčasne za predpokladu, že odsúdenému nebol výkon takto uloženého trestu odňatia slobody následne nariadený. Uvedené vyplýva z náveta ustanovenia § 92 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého „Súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej...“ Krajský súd zároveň dodáva, že v prípade odsúdení, ktorými bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a zároveň súd následne nenariadil odsúdenému takýto trest odňatia slobody vykonať platí odlišný režim, ktorý je upravený v § 50, resp. v § 52 Trestného zákona, podľa ktorých dôsledkom vyslovenia osvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, resp. nastúpenia zákonnej fikcie o osvedčení sa odsúdeného je to, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, teda ide o rovnaký dôsledok, aký má zahľadanie odsúdenia podľa § 92 a nasl. Trestného zákona. V prípade odsúdeného je takým odsúdením odsúdenie evidované v registri trestov pod poradovým číslom 15, teda odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 13. marca 2015, sp. zn. 5T/45/2015, právoplatným dňa 8. apríla 2015, v prípade ktorého sa odsúdený osvedčil dňa 4. apríla 2018, a teda sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

15. Podľa § 92 ods. 1 Trestného zákona Súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej

- a) desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov,
- b) päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok,
- c) tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

16. Ako teda správne uviedol okresný súd, v prípade jednotlivých odsúdení odsúdeného sa doba vedenia riadneho života, ktorý musí odsúdený viesť po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu, spravuje výmerou trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému tým ktorým rozhodnutím uložený.

17. Zároveň podľa § 92 ods. 4 Trestného zákona platí, že Doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmiennečne prepusteného a podmiennečne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmiennečne prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

18. Citované ustanovenie § 92 ods. 4 Trestného zákona je potrebné aplikovať v spojení s ustanovením § 68 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého Ak súd vyslovil, že sa podmiennečne prepustený osvedčil, má sa za to, že trest bol vykonaný dňom, keď bol podmiennečne prepustený, resp. s ustanovením § 68 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého Rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmiennečnému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

19. Okresný súd tiež správne uviedol, že v prípade odsúdení, ktorých výroky o trestoch boli zrušené z dôvodu ukladania súhrnných trestov, resp. v prípade odsúdení, ktorými bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, sa posudzovanie podmienok na zahľadanie takýchto odsúdení spravuje podmienkami, ktorých splnenie je potrebné pri odsúdeniach, ktorými boli výroky o trestoch v zmieňovaných

odsúdeniach zrušené, resp. pri odsúdeniach, s poukazom na ktoré bolo od uloženia súhrnného trestu upustené. V prípade odsúdeného ide o nasledovné odsúdenia:

- a) trestný rozkaz Okresného súdu Galanta z 6. decembra 2012, sp. zn. 1T/156/2007, právoplatný dňa 9. januára 2008 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 6),
- b) rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 21. januára 2009, sp. zn. 2T/122/2008, právoplatný dňa 21. januára 2009 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 7),
- c) rozsudok Okresného súdu Trnava z 15. decembra 2009, sp. zn. 7T/33/2009 právoplatný dňa 15. februára 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 15. februára 2011, sp. zn. 6To/24/2010 (evidované v registri trestov pod por. číslom 8),
- d) trestný rozkaz Okresného súdu Galanta z 21. októbra 2010, s. zn. 1T/273/2010, právoplatný dňa 6. januára 2011 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 9),
- e) rozsudok Okresného súdu Galanta z 15. júna 2011, sp. zn. 2T/110/2011, právoplatný dňa 15. júna 2011 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 10),
- f) rozsudok Okresného súdu Trnava z 26. apríla 2012, sp. zn. 6T/23/2012, právoplatný dňa 26. apríla 2012 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 12, pozn. v registri trestov uvedená nesprávna sp. zn. 6T/23/10) a
- g) trestný rozkaz Okresného súdu Nitra z 27. apríla 2012, sp. zn. 1T/111/2011, právoplatný dňa 6. júna 2012 (evidovaný v registri trestov po por. číslom 13).

20. Okresný súd tiež správne poukázal na skutočnosť, že odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 10. marca 2015, sp. zn. 2T/34/2015, právoplatným dňa 1. apríla 2015 (evidované v registri trestov pod por. číslom 14), rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 30. mája 2016, sp. zn. 2T/57/2015, právoplatným dňa 1. júna 2015 (evidované v registri trestov pod por. číslom 16) a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 10. júna 2016, sp. zn. 29T/216/2015, právoplatným dňa 9. júla 2016 (evidované v registri trestov pod por. číslom 17) boli odsúdenému zahladené uznesením Okresného súdu Galanta z 14. júla 2021, sp. zn. 1Nt/4/2021.

21. Zo skutočností uvedených v bodoch 14, 19 a 20 potom vyplýva, že povinnosťou okresného súdu bolo posúdiť splnenie podmienok pre zahalenie odsúdení evidovaných v registri trestov pod poradovými číslami 1 až 5 a 11.

22. Vo vzťahu k posúdeniu splnenia podmienok pre zahalenie odsúdení evidovaných v registri trestov pod poradovými číslami 1 až 5 a 11 okresný súd zrejme vychádzal z lustrácie rezortu Generálnej prokuratúry a zo skráteného výpisu odsúdeného, ktorý si okresný súd zabezpečil cestou Generálneho riaditeľstva ZVJS, referátu evidencie väzňov, z ktorých čerpal údaje o dátumoch spáchania jednotlivých skutkov odsúdeným a údaje o skutočnej dobe výkonu trestov odňatia slobody, ktoré boli odsúdenému príslušnými rozhodnutiami uložené. Krajský súd tak usudzuje z toho, že si okresný súd nezabezpečil príslušné rozhodnutia súdov, pretože tieto sa v spise okresného súdu nenachádzajú. Krajský súd okresnému súdu v zásade tento postup nevytýka, aj keď správnejším sa javí byť taký postup, kedy si konajúci okresný súd také rozhodnutia pre účely rozhodnutia o ich zahalení vopred zadováži.

23. V prípade odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 1996, sp. zn. 1T/44/1996 (evidované v registri trestov pod por. číslom 1) bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 3 (tri) roky, z výkonu ktorého bol odsúdený podmienečne prepustený dňa 15. júla 1997, pričom sa v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia osvedčil. Odsúdený pritom tento trest odňatia slobody vykonával od 21. decembra 1995, teda skutočná doba výkonu tohto trestu odňatia slobody presiahla jeden rok, preto je rozhodným obdobím pre posúdenie vedenia riadneho života doba od 15. júla 1997 do 15. júla 2002.

24. Ako vyplýva z odpisu registra a lustrácie Generálnej prokuratúry, odsúdený v období od 15. júla 1997 do 15. júla 2002 spáchal trestné činy, pre ktoré bol odsúdený nasledovnými rozhodnutiami:

- a) rozsudok Okresného súdu Šaľa z 9. februára 2000, sp. zn. 2T/79/1999 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 2), trest vykonávaný od 26. apríla 2000 do 1. júla 2001,
- b) rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 29. decembra 2003, sp. zn. 6T/71/2003, skutok spáchaný dňa 11. júna 2002 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 3), z výkonu trestu podmienečne prepustený dňa 26. februára 2004, kde sa odsúdený osvedčil.

25. V prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Šaľa z 9. februára 2000, sp. zn. 2T/79/1999 (odsúdenie evidované v registri trestov pod por. číslom 2) bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody

vo výmere 2 (dva) roky, ktorý odsúdený vykonával od 26. apríla 2000 do 1. júla 2001, pričom vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 1996, sp. zn. 1T/44/1996 ide o recidívu odsúdeného v rozhodnom období od 15. júla 1997 do 15. júla 2002. V prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. marca 2006, sp. zn. 1T/31/2005, právoplatným dňa 6. marca 2006 odsúdený skutok spáchal dňa 18. augusta 2004 (odsúdenie evidované v registri trestov pod por. číslom 4) a v prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Galanta z 13. novembra 2007, sp. zn. 2T/31/2007, právoplatným 13. novembra 2007, odsúdený skutok spáchal dňa 8. septembra 2006 (odsúdenie evidované v registri trestov pod por. číslom 5). Pokiaľ ide o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 21. januára 2009, sp. zn. 2T/122/2008, právoplatným dňa 21. januára 2009 (evidovaný v registri trestov pod por. číslom 7), odsúdený skutok spáchal dňa 12. februára 2008.

26. Vychádzajúc z časových súvislostí uvedených v bode 24 potom možno konštatovať, že odsúdený po výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 1996, sp. zn. 1T/44/1996 riadny život v sledovanom období nevedol, preto toto rozhodnutie nie je možné zahradiť, pričom uvedený záver platí obdobne z dôvodu časových súvislostí uvedených v bode 25 aj pre odsúdenia evidované v registri trestov pod por. číslami 2 až 5.

27. Vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Nitra z 13. septembra 2011, sp. zn. 6T/145/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 8. novembra 2011 (odsúdenie evidované pod por. číslom 11) krajský súd uvádza, že týmito rozhodnutiami bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov, ktorý odsúdený vykonal dňa 4. septembra 2013, teda rozhodným obdobím pre posúdenie riadneho vedenia života je obdobie od 5. septembra 2013 do 5. septembra 2018, v ktorom období ale odsúdený opakovane páchal trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený nasledovnými rozhodnutiami:

a) trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 10. marca 2015, sp. zn. 2T/34/2015, právoplatným dňa 1. apríla 2015 (evidované v registri trestov pod por. číslom 14), skutok spáchaný dňa 14. júla 2014, a) trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 13. marca 2015, sp. zn. 5T/45/2015, právoplatným dňa 8. apríla 2015, (evidované v registri trestov pod por. číslom 15), skutok spáchaný dňa 20. mája 2014, b) rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 30. mája 2016, sp. zn. 2T/57/2015, právoplatným dňa 1. júna 2015 (evidované v registri trestov pod por. číslom 16), skutok spáchaný dňa 29. marca 2014 a c) trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 10. júna 2016, sp. zn. 29T/216/2015, právoplatným dňa 9. júla 2016 (evidované v registri trestov pod por. číslom 17), skutok spáchaný dňa 2. augusta 2014.

28. Z časových súvislostí uvedených v bode 27 potom možno konštatovať, že odsúdený po výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 13. septembra 2011, sp. zn. 6T/145/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 8. novembra 2011 riadny život v sledovanom období nevedol, preto toto rozhodnutie nie je možné zahradiť.

29. Vo vzťahu k vedeniu riadneho života krajský súd uvádza, že týmto sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. (R 22/1987) Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienene odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. (R 19/1976)

30. Krajský súd sa tiež zaoberal možnosťou zahľadania odsúdení odsúdeného vzhľadom na tú skutočnosť, že odsúdený posledný nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňa 4. júna 2016, a to v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky vedenej pod sp. zn. 2T/34/2015 (odsúdenie evidované v registri trestov pod por. číslom 14). Od uvedeného času do dňa rozhodovania krajského súdu uplynulo viac ako šesť rokov, teda pokiaľ by odsúdený od 5. júna 2016 až doposiaľ viedol riadny život, bolo by možné uvažovať o zahladení odsúdení odsúdeného evidovaných v registri trestov pod poradovými číslami pod bodmi 1 až 5 a 11.

31. Na tomto mieste krajský súd uvádza, že účelom zahľadania odsúdenia je umožniť páchatelovi, aby pri splnení určitých podmienok boli odstránené nepriaznivé dôsledky jeho odsúdenia, ktoré pretrvávajú aj po výkone trestu a ktoré by mu mohli sťažovať uplatnenie v ďalšom živote, pretože právoplatným

odsúdením stráca odsúdený bezúhonnosť, čo sa môže nepriaznivo prejavíť v jeho občianskom živote. Krajský súd je však toho názoru, že posudzovanie riadneho vedenia života po výkone alebo odpustení trestu, alebo po jeho premlčaní nemôže byť bez ďalšieho striktné viazané len na príslušnú zákonom stanovenú dobu a v nej vedený riadny život, bez zohľadnenia ďalších skutočností, akými sú napr. aj trestná minulosť odsúdeného. Krajský súd pri týchto úvahách vychádza najmä z účelu trestu, ktorým je okrem iného aj individuálna prevencia spočívajúca vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Pokiaľ teda vychádzame z toho, že trest má na osobu odsúdeného pôsobiť tak, aby ho prevychoval s cieľom viesť po jeho výkone riadny život, potom sa od odsúdeného prirodzene očakáva, že po výkone trestu odňatia slobody riadny život skutočne bude viesť a viac sa trestnej činnosti nedopustí.

32. Krajský súd totiž vníma rozdiel medzi odsúdeným, ktorý sa po výkone trestu odňatia slobody ďalšiu trestnú činnosť nepácha a odsúdeným, ktorý napriek opakovaným výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody i naďalej pácha trestnú činnosť. Uvedené je markantné aj v prejednávanej príhode, pretože odsúdený trestnú činnosť páchal počnúc rokom 1996 aj počas rokov 2002, 2004, 2006, 2008, 2010 a aj roku 2014 (pozn. vychádzajúc zo skutkov uvedených v lustrácii GP, ktoré spáchal a pre ktoré bol odsúdený). Z uvedeného je potom zrejmé, že ani opakované výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody na osobu odsúdeného nemali očakávaný účinok. V prípade odsúdeného je preto podľa názoru krajského súdu potrebné vyžadovať, aby riadny život po výkone posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody viedol po dlhší čas, ako len tri, resp. päť rokov, pričom takýto názor nachádza oporu aj v návetí § 92 Trestného zákona, podľa ktorého „Súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej...“

33. Z citovaného návetia § 92 Trestného zákona potom vyplývajú dve skutočnosti, a to že je súd pri rozhodovaní o zahladení odsúdenia oprávnený posudzovať aj iné súvisiace skutočnosti, než striktné len riadne vedenie života a zároveň, že doba požadovaná na riadne vedenie života je Trestným zákonom stanovená len ako minimálna. Krajský súd ale zároveň dodáva, že nemôže ísť o svojevôľu súdu pri posudzovaní splnenia podmienok na zahladenie odsúdenia, pretože v opačnom prípade by odsúdený nikdy zahladenie odsúdenia nedosiahol.

34. Krajský súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že z odpovede na lustráciu Generálnej prokuratúry vyplýva, že odsúdený je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, kde je konanie aktuálne vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/144/2020 a kde okresný súd dňa 17. júna 2022 rozhodol rozsudkom, pričom krajskému súdu je z úradnej činnosti známe, že konanie o odvolaní obžalovaného proti predmetnému rozsudku, ktorým okresný súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, je na krajskom súde vedené pod sp. zn. 6To/98/2022. Z oznámenia OR PZ Šaľa, odboru kriminálnej polície zo dňa 20. októbra 2021 ďalej vyplýva, že odsúdený má byť trestne stíhaný pred OR PZ Žiar nad Hronom pod ČVS: ORP-87/2-VYS-ZH-2019 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, kde obvinenie bolo odsúdenému vznesené dňa 24. júna 2020, pričom vec bola ukončená návrhom na podanie obžaloby dňa 30. novembra 2020, pričom z lustrácie CDB vyplýva, že konanie o obžalobe je na Okresnom súde Žiar nad Hronom vedené pod sp. zn. 4T/135/2020.

35. Skutočnosti uvedené v bode 34 by samé o sebe boli dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia s tým, že by vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 8. augusta 1986 sp. zn. 8 Tz 53/86, podľa ktorého „Okolnosť, že proti odsúdenému sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin (prečin), ktorý mal spáchať v lehote uvedenej v § 69 ods. 1 Tr. zák. /pozn. teraz § 92 ods. 1 Trestného zákona/, sama osebe nestačí pre záver, že odsúdený nevedol nepretržite po stanovenú dobu riadny život pracujúceho človeka. Súd, ktorý rozhoduje o zahladení odsúdenia, musí v takom prípade vyčkať na právoplatné skončenie trestného stíhania a rozhodnúť podľa jeho výsledku o tom, či sú splnené podmienky pre zahladenie odsúdenia, ak tu nie sú iné okolnosti, z ktorých možno usudzovať, že odsúdený nesplnil podmienku, aby po stanovenú dobu viedol nepretržite riadny život pracujúceho človeka.“ /pozn. R 22/1987/. Krajský súd

však naznačeným spôsobom nepostupoval, pretože z dôvodov uvedených v bodoch 31 až 33 mohol sám rozhodnúť o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu.

36. Krajský súd záverom dodáva, že napriek skutočnosti, že sťažnosť odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodnú, pristúpil k zrušeniu napadnutého uznesenia a vo veci sám rozhodol, pretože okresný súd vo výroku napadnutého uznesenia uviedol, že rozhodoval podľa § 469 Trestného poriadku s odkazom na § 92 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona, ktorá formulácia výroku nie je formálne správna, no najmä z dôvodu, že výrok uznesenia okresného súdu, ktorým žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia zamietla, musí obsahovať označenie odsúdení, ktorých sa jeho uznesenie týka.

37. Vo vzťahu k sťažnostnej námietke odsúdeného, že okresný súd mal do obdobia riadneho vedenia života zahrnúť aj obdobia, počas ktorých odsúdený vykonával trest odňatia slobody krajský súd uvádza, že sa s takouto úvahou odsúdeného nestotožňuje. Ako správne uviedol okresný súd, uvedené obdobia nemožno hodnotiť na účely rozhodnutia o zahladiení odsúdenia ako obdobie, kedy odsúdený viedol riadny život, pretože v prostredí výkonu trestu absentuje vôľová zložka jeho správania vo vzťahu k vedeniu riadneho života. Správanie odsúdeného je vo výkone trestu korigované jednak obmedzením osobnej slobody a jednak dozorom príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, a teda aj v prípade, že by kvalitatívne napĺňalo znaky riadneho života, k tomu nedošlo aktívnym konaním, či zdržaním sa konania zo strany odsúdeného, ale vplyvom osobitného režimu vo výkone trestu. K uvedenému krajský súd len dodáva, že zohľadnenie obdobia výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody do rozhodného obdobia podľa § 92 ods. 1 Trestného zákona by odporovalo samej podstate zákonom stanovenej podmienky riadneho vedenia života po výkone trestu odňatia slobody. Uvedené je vyjadrené nielen v náveti § 92 ods. 1 Trestného zákona, ale vyplýva aj z účelu trestu, ktorým je okrem iného aj individuálna prevencia spočívajúca vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život, z čoho potom vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody má odsúdeného prevychovať tak, aby odsúdený riadny život viedol po výkone trestu odňatia slobody.

38. Pokiaľ odsúdený namieta, že si okresný súd nezabezpečil vo vzťahu k rozhodnutiu o jeho žiadosti o zahladienie odsúdenia správy a posudky na jeho osobu, potom krajský súd konštatuje, že táto sťažnostná námietka nie je dôvodná. Ako totiž vyplýva zo spisu okresného súdu, tento si zabezpečil správu o povesti odsúdeného od Mesta D., ďalej správy od OR PZ v Šali a už uvedený prehľad o výkonoch trestov odňatia slobody. Z uvedených správ okrem trestných stíhaní odsúdeného označených v bode 34 vyplýva, že odsúdený bol priestupkovo postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky spáchané dňa 14. júla 2018 a 6. marca 2020.

39. Vo vzťahu k sťažnostnej námietke odsúdeného, že okresný súd mal v prípade niektorých jeho odsúdení postupovať podľa § 92 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého Ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojím vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahladiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1 krajský súd upriamuje pozornosť odsúdeného na body 31 až 33, ktoré aplikáciu citovaného ustanovenia vylučujú.

40. Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a o žiadosti odsúdeného sám rozhodol tak, že ju zamietol, pričom vo výroku svojho uznesenia uviedol tie odsúdenia, ktorých sa zamietnutie žiadosti odsúdeného o zahladienie odsúdenia týka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.